

FÖRENINGEN
GOTT LEDARSKAP
I DEMENSVÅRDEN

Pia, din arbetsplats är ju Hagalidsgården i Västerås. Hur ser ni på förberedelserna där inför julen samt vilka tankar har du själv?

På Hagalidsgården har vi börjat förbereda julen och allt gott som hör den till, redan när vi tände första ljuset i advent.

Då bakades pepparkakor med förskolebarnen och glöggpannan stod varm och spred en härlig jul doft. Lussebullarna var klara lagom till lucia och den mjuka julkolan hade stått på spisen i flera timmar.

Julen och traditionerna är viktig för oss alla. Det är en gemenskapens helg med glädje och mycket god, hemlagad mat. På Hagalidsgården håller vi hårt i traditioner som oftast är så viktiga för den äldre människan. Vi pratar mycket minnen om julen, om hur någon var först på plats vid julottan, för att hjälpa vaktmästaren att tända alla ljusen i kyrkan. Om julmaten som skulle förberedas i god tid. Grisfötterna skulle kokas och köttet malas till den hemlagade kalvsyltan.

På Hagalidsgården har vi ett dignande julbord med gamla traditionella rätter utifrån de äldres önskemål. Förberedelserna har som sagt varit i gång ett tag, men nu ska sillen läggas in och julköttbullarna trillas. Skinkan kommer från Nibble gård i närheten av Västerås.

Det är en fröjdens helg där maten är något som alla ser fram emot. Då undersköterskorna lagar all mat utifrån grunden i varje litet avdelningskök, så har alla våningar en speciell maträtt att bidra med till julbordet. När den stora dagen kommer hjälper de äldre som vill till att skala potatis, garnerar ägghalvor och dukar upp med fina servetter, ljus och lägger på den stora röda julduken!

Ibland får vi frågan av anhöriga om de tycker att ”mamma” eller ”pappa” ska få följa med hem till släkten på julafton. Det kan vara svårt att fatta beslut om julen som närstående. Det vi brukar samtala kring är just för vems skull man tar hem mamma eller pappa till hela släkten. Många gånger är en person som har en demenssjukdom känslig för när det blir mycket folk och rörigt med höga röster, skratt och tjo och tjim. Det kan istället bli en utlösande faktor för oro och ångest och då blir det inte bra för någon. Att träffas med de närmsta i familjen en annan dag en julafton, kanske kan vara mer värdefullt för alla, än just den tjugofjärde december. För det mesta är det anhöriga som känner dåligt samvete för att mamma eller pappa får vara på sitt boende under julafton. Men det kanske är just det som personer med demenssjukdom behöver.

Få äta gott från ett hemlagat julbord, med maträtter som de känner igen. Att julduken ligger på plats och att vi får umgås tillsammans i miljöer som de känner sig trygga i. Många av de närstående har reagerat med tacksamhet när vi samtalat med dem om detta, då de också förstår att det kanske för mammas eller pappas bästa kan vara att vi ses tillsammans och fira lite jul en annan dag då det är lite lugnare. Vi vågar lova att de äldre får en stämningsfull och glädjens jul även i lugnet på Hagalidsgården – med firande i flera dagar!